

Ceteris paribus

HET WOORD AAN...

Philipp Koellinger

Philipp Koellinger is hoogleraar aan de Universiteit van Amsterdam en universitair hoofddocent aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Op 25 september aanstaande houdt hij zijn oratie aan de Universiteit van Amsterdam. *ESB* stelde hem een aantal vragen.

Waarom wilde niet alleen Rotterdam maar nu ook Amsterdam u hebben?

‘Wat de UvA aantrekkelijk vindt aan mijn onderzoek is het interdisciplinaire karakter. Mijn onderzoek gaat over de link tussen sociale wetenschap en genetica. De leerstoel betreft weliswaar *entrepreneurship economics*, maar ik voel me vrij om de onderzoeksvragen op te pakken die wetenschappelijk het meest relevant zijn, los van het keurslijf van een bepaalde discipline. Ook krijg ik de ruimte om mensen aan te nemen die de capaciteit hebben om aan de kennis voor deze onderzoeksvragen bij te dragen.’

Is er zicht op dat uw onderzoeksgebied aansluit op andere onderzoeksgroepen binnen de UvA?

‘Ik zie er naar uit om interdisciplinaire samenwerking aan te gaan.’

Wat zijn de grote vragen die u in uw nieuwe leerstoel wilt beantwoorden?

‘De eerste hele brede vraag is of en hoe we inzichten uit de moleculaire genetica kunnen gebruiken om keuzes van mensen beter te begrijpen. Maar ten tweede ook andersom: wat zeggen gedragspatronen over medisch biologische ontwikkelingen? Een concreet inzicht dat we nu al hebben is dat we genetische signalen hebben geïdentificeerd die cognitieve vaardigheden zoals schoolprestaties over de levensloop in verband brengen met het niet-optreden van dementieverschijnselen bij ouderen. Mogelijk, maar daar zijn we nog ver vandaan, leidt dit in een later stadium tot medische interventiemogelijkheden.’

Weet u al meer over de richting van deze verbanden?

‘We weten in ieder geval dat gedrag geen invloed heeft op de genetische structuur. Dat laat ten minste twee mogelijkheden over: de gevonden genetische signalen beïnvloeden tegelijk schoolprestatie en dementieontwikkeling. Anderzijds kan het ook zo zijn dat het effect van de genetische structuur op dementie wordt gemodificeerd door gedrag. Gedrag dat schoolprestaties ook beïnvloedt. De data om deze causale verbanden te onderzoeken waren tot voor kort niet voorhanden, maar nu kunnen we hier dus mee aan de slag.’

En waar is eigenlijk de *entrepreneurship economics* gebleven?

‘Ik werk aan verschillende experimenten over het effect van stemming op preferenties en zelfoverschatting. Maar ook zijn we met theoretisch onderzoek bezig naar de relatie tussen economische ontwikkeling, de verdeling van bedrijfsgrootte in een economie en kapitaalrestricties. Je zou kunnen zeggen dat ik wat ben afgedwaald naar de genetica-kant, maar dat is toch eigenlijk precies wat een academische ondernemer behoort te doen.’

UIT DE OUDE ESB-DOOS

ECONOMISCH STUDEREN?

De bèta-studierichtingen zijn het duurst. Alleen al de uitgaven, die gedaan zijn t.b.v. de geneeskunde, overtreffen het totaal van de uitgaven voor alle alfa-studierichtingen.

Economie studeren blijkt, althans wat de omvang der daaraan bestede uitgaven betreft, ook te zijn: economisch studeren. De economen onder de lezers van dit blad zal het wellicht een genoegen doen nu bevestigd te zien wat zij reeds lang vermoedden; hun maatschappelijke kosten zijn, vergeleken met die van hun collega academici, het laagst.

Ruiter, P.A. de (1965) De uitgaven voor het wetenschappelijk onderwijs. *ESB*, 50(2501), 698.

